

ВИСТУП АКАДЕМІКА НАН УКРАЇНИ ОЛЕКСАНДРА ОЛЕКСАНДРОВИЧА КОНОВАЛЕНКА

Добрий день, вельмишановні колеги!

Я знаю Анатолія Глібовича Загороднього понад 50 років. У 1968 р. ми з ним одночасно вступили до славнозвісного вищого навчального закладу — Харківського інституту радіоелектроніки (тепер це Харківський національний університет радіоелектроніки, якому, до речі, цього року виповнюється 90 років). Потім він перейшов на радіофізичний факультет Харківського державного університету ім. Горького (нині — Харківський національний університет ім. В.Н. Каразіна), був відмінником навчання. Високий рівень харківської наукової школи в галузі фізики, радіофізики, радіоастрономії дав йому ґрунтовну базову освіту.

Подальша наукова діяльність Анатолія Глібовича довела, що він є високоінтелектуальним науковцем екстракласу. Саме ця якість, на мою думку, є головною для президента Академії наук. Він отримав величезну кількість пріоритетних фізичних результатів, зокрема в галузі теоретичної фізики. Мене, як астрофізика, найбільше цікавлять його дослідження заповненої плазми, з цього напрямку він давно вже є визнаним у світі лідером. Справа в тому, що більша частина Всесвіту існує у вигляді гарячої та холодної космічної плазми. Виявляється, що практично вся ця плазма є заповненою. При цьому важливо, що саме ця субстанція є джерелом майже всіх еволюційних космологічних та космогонічних процесів, таких як виникнення зір, планет, складних молекул, у тому числі й органічних, і, певною мірою, навіть життя. До речі, чорні діри, за дослідження яких вчора було присуджено Нобелівську премію з фізики, є одним з кінцевих етапів еволюції, яка починається зі згаданої газопилової матерії. У цій всебічній еволюції кілька мільярдів років тому виникла і наша планета.

Згадуючи історію розвитку світової та вітчизняної фізичної науки, слід підкреслити, що А.Г. Загородній достойно продовжує справу видатних вчених-фізиків академіків М.М. Боголюбова, О.С. Давидова, О.Г. Ситенка.

Я також добре знаю і схвально ставлюся до багатолітньої науково-організаційної діяльності Анатолія Глібовича. Ще з 80-х років він займав високі пости в Інституті теоретичної фізики НАН України — спочатку заступника директора, а потім і директора цього славетного Інституту — флагмана вітчизняної фізичної науки. Більш як 10 років А.Г. Загородній успішно працює на вищих посадах у Президії НАН України — він був головним ученим секретарем і віцепрезидентом нашої Академії.

Виконуючи дуже непрості обов'язки наукового менеджера вищого рівня, Анатолій Глібо-

вич завжди вирізнявся високою порядністю, людяністю, скромністю, активно боровся з псевдонауковими поглядами і проявами академічної недоброчесності, тому його заслужено поважають і в керівництві Академії, і в середовищі наукових працівників.

Отже, я вважаю, що є вагомі підстави сподіватися, що Анатолій Глібович Загородній, посівши посаду президента Національної академії наук України, з честю продовжить справу Бориса Євгеновича Патона.

Дякую за увагу!